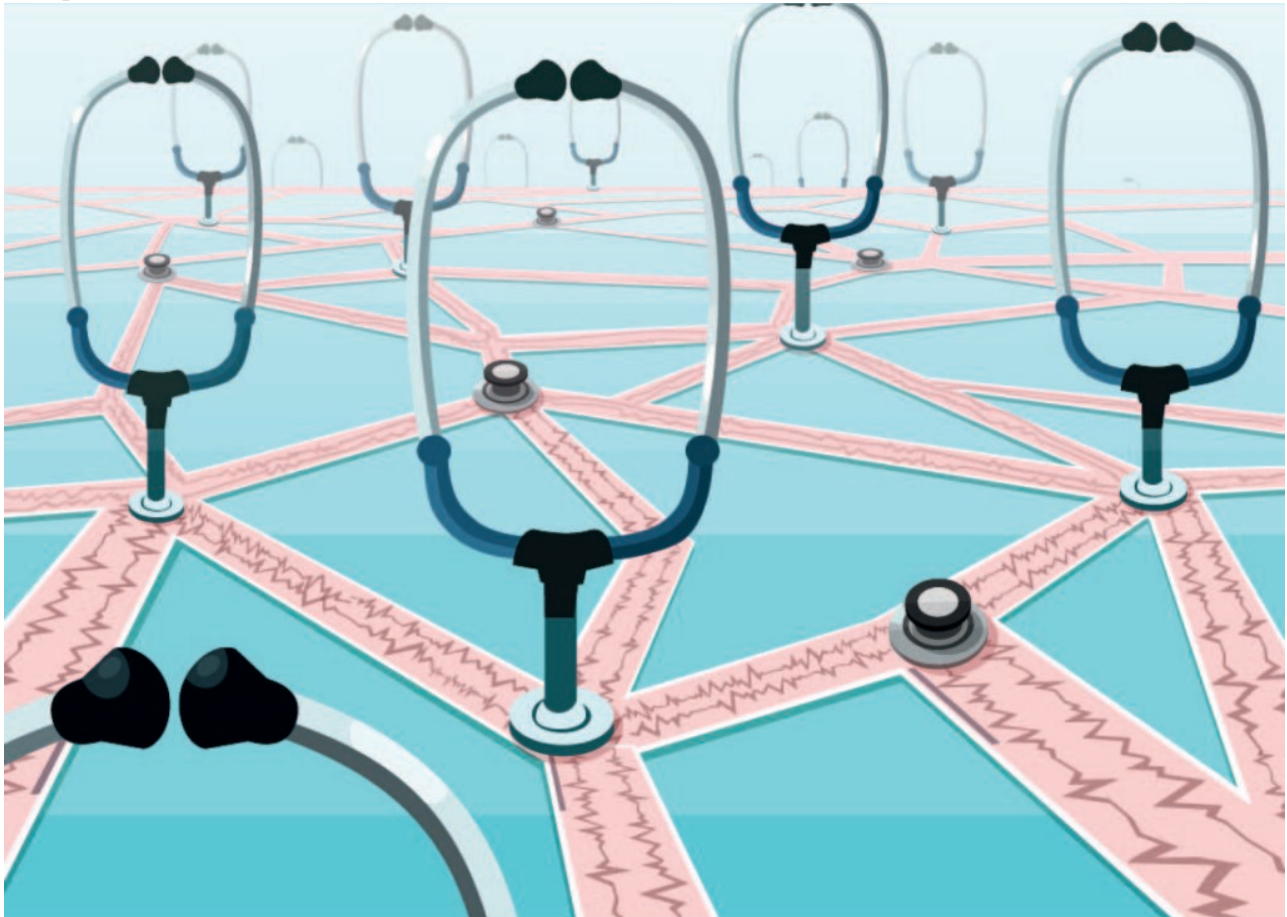

Wetsvoorstel Elektronische Gegevensuitwisseling in de Zorg: een revolutie?

14 april 2021

In dit artikel behandelen we de aanleiding en achtergrond, de reikwijdte en systematiek van Wegiz. Ook laten we zien waar dit wetsvoorstel niet op ziet. Tot slot belichten we wat de wet vraagt van zorgaanbieders op het gebied van gegevensbescherming, zodat zij hun rol daarbinnen verantwoord kunnen vervullen.

Aanleiding, achtergrond Wegiz

Eerdergenoemde terughoudendheid kwam onder meer voort uit het in 2011 door de Eerste Kamer verworpen wetsvoorstel inzake het Landelijk Schakelpunt (LSP) en de oproep aan de regering om verdere medewerking aan de ontwikkeling van het LSP te beëindigen. Hiermee kwam, naast de verantwoordelijkheid voor goede zorg, ook de verantwoordelijkheid voor het tot stand brengen van het op elektronische wijze uitwisselen van gegevens bij partijen uit het zorgveld te liggen.

De afgelopen jaren heeft het veld stappen gezet, onder meer met het Informatieberaad Zorg en programma's ter ondersteuning van de standaardisatie van gegevensuitwisseling. Voorbeelden zijn MedMij, Medicatie-Overdracht en Registratie aan de bron. Ook heeft het kabinet versnellingsprogramma's ([VIPP](#)) voor informatie-uitwisseling tussen cliënt en zorgprofessional

gestimuleerd. Dit alles bleek echter onvoldoende om het gebrek aan eenduidige taal, techniek en regie op te lossen.

- Eenduidigheid van taal is van belang, omdat elke beroepsgroep haar eigen vaktaal hanteert. Dit kan leiden tot misverstanden. Bij het elektronisch uitwisselen van gegevens is dit een groot probleem, omdat geen menselijke interpretatie meer plaatsvindt die leidt tot de benodigde vertaling.
- Eenduidigheid in techniek is belangrijk, omdat hierover óf geen afspraken bestaan of afspraken niet op elkaar aansluiten. Hierdoor kan het voor zorgverleners moeizaam of niet mogelijk zijn gegevens uit te wisselen.
- Regie is noodzakelijk, omdat tot nu toe een zorgbrede focus ontbreekt op welke gegevensuitwisselingen als eerste elektronisch moeten verlopen. Het gevolg daarvan is dat zorgbrede afspraken op het gebied van taal en techniek ontbreken, waardoor zorgbrede gegevensuitwisseling onvoldoende tot stand komt.

De Tweede Kamer en zorgpartijen hebben de Minister voor Medische Zorg daarom verzocht om meer regie te nemen op het gebied van elektronische gegevensuitwisseling tussen zorgverleners.

Inhoud wetsvoorstel

Wegiz heeft tot doel om ter bevordering van goede zorg volledige interoperabiliteit te bereiken bij elektronische gegevensuitwisseling over de cliënt tussen zorgverleners. Dit wetsvoorstel geeft een grondslag om bij [Algemene Maatregel van Bestuur \(AMvB\)](#) voor een specifieke gegevensuitwisseling te verplichten dat de uitwisseling ten minste elektronisch plaatsvindt. Om volledige interoperabiliteit te bereiken kan de AMvB nadere eisen stellen inzake de functionele, technische of organisatorische wijze waarop de gegevensuitwisseling plaatsvindt en eisen aan taal en techniek. De invulling van deze eisen vindt plaats in de vorm van een NEN-norm per gegevensuitwisseling.

Als startpunt is vanwege de uitvoerbaarheid van het wetsvoorstel gekozen om de reikwijdte te beperken tot gegevensuitwisselingen binnen en tussen zorgdomeinen: de Zvw-zorg, Wlz-zorg en andere, BIG-gerelateerde zorg. Op een later moment kan de wet worden verbreed tot gegevensuitwisselingen buiten deze domeinen.

- Het wetsvoorstel gaat niet over elektronische gegevensuitwisseling tussen zorgverlener én cliënt. Het zou overigens wenselijk zijn als de wetgever in het verlengde van de Wegiz de elektronische gegevensuitwisseling tussen zorgverlener en cliënt generiek bij wet regelt.
- Ook introduceert het wetsvoorstel nadrukkelijk niet het gebruik van één landelijk systeem of een verplichting om een specifiek systeem binnen een gegevensuitwisseling te gebruiken. De genormaliseerde eisen aan taal en techniek zijn immers naar hun aard onafhankelijk van een specifieke elektronische infrastructuur.
- Het wetsvoorstel ziet wel op hoe gegevens elektronisch worden uitgewisseld. Welke gegevens nodig zijn om uit te wisselen als onderdeel van de goede zorg wordt met het oog op de professionele autonomie bepaald door de zorgverleners en vastgelegd in een bij het Zorginstituut Nederland geregistreerde kwaliteitsstandaard of een andere wettelijke regeling.